

LBRIS | We know
Dan Dănilă books

Vagoane de metrou

E I K O N

București, 2024

PACE

Adio	7	Despre ușurință	20
Răsucire	8	Arme	21
Bine ai venit	9	În ochi	22
Convorbiri	10	O constelație	23
Sâmburi	11	Cântec demodat	24
Când scrii poezii	12	Gong	25
Greierul	13	Picior peste picior	26
Portret	14	În casa bunicii	27
Verzi și uscate	15	Toamnă	28
Baladă neterminată	16	Mâna	29
Poem	17	Balada	30
Nu e păcat?	18	Nimic	31
Lumânare	19	Anticariatul	32

VAGOANE DE METROU

Metro, Boileau, Diderot	37	Lumina	43
În lumea de jos	38	Întâlniri	44
Metrou	39	Taximetristul	45
Urme	40	Cutie	46
Elegie	41	Frica	47

Din vreme în vreme	48	În ultimul vagon	63
Ochi peste măști	49	Timpuri noi	64
A scrie, scriere	50	Naștere	65
Antichitatea	51	Cenușiu	66
Peisaje, povești	52	Darul	68
În zori	53	Metamorfoză	69
Felia de pâine	54	Urme	71
33 de ani	55	Seri	72
Poezie în metrou	56	Argint	74
Ceață	57	Poem de seară	75
Limba	58	Muzeu	76
Strada	59	Plecare	77
Aici	60	N-are importanță	79
Poetul	61	Patrie	80
Amforă	62	Planeta	81

RĂZBOI

Bahmut	85	Anestezie	95
Poduri	86	Pe front	96
Istoria	87	Purpuriu	97
Nașterea	88	Dulce et decorum est	99
Neapărat	89	Pomul	100
Ce am văzut	90	Fantoma	101
Poemul câinelui ud	91	Spălarea mâinilor	102
Cârcel	92	Moarte fără frontiere	103
Poezie și război	93		

LBRIS

We know
books

P A C E

Adio

Nici stele în cerul gurii, nici țărni
pe apa plângerii, iar visul lumii
ca o carte deschisă cu fața în jos
nu mai așteaptă de mult trimisul acela,
doar despărțirea de umbrele vechi,
indiferența, răzbunarea uitată

Doar o zare bănuită printre ramuri
(să mai avem încredere în presimțiri?)
eu nu cunosc ghicitul în oase și sânge,
nici în zațul uscat al cucutei – măcar
amintirea, flautul subțire care nu tace,
măcar freamătul ascuns în oglinzile
tulburi ale dimineților gratuite, măcar
gestul unei mâini să mai însemne ceva

Adio, cele sperate împreună cu voi
să tacă tăcerea de aur, doar pentru ieri
e greu a mă naște, doar pentru azi
desfătarea unei rătăcirii printre rânduri
în nesfârșitul priveghi al privighetorilor,
efortul urcării spre vârful unei lacrimi,
imposibila evadare din izul de carne arsă.

Răsucire

Spre liniștea rece a stelei speranță
înconjurat de copiii altei generații
ca într-o cabală a mușilor – acum
înțelegi topirea săgeții în rană
și imposibila întoarcere în senin

Din tristețe intri direct în ficțiune
unde timpul nu are importanță
iar culorile și mirosurile trec
indiscrete din unele în altele
ca la cinematograful viitorului
în care viața bate filmul
unde se poate muri în somn
cu un înger foarte aproape
iar pacea pare că încă există.

Bine ai venit

Din această mirare ies cu paharul gol,
cu inima neîntrebată – vino ploaie
de cer răscolit, atinge măcar urma
scrisului pietrelor, măcar echinoxul,
aici unde mirarea este în floare
iar oglinda crește înspre sine

Bine ai venit, strigăt albastru,
gură de profet împușcat cu plumb,
limită uitată – altceva, oriunde, mereu
sclavia culorii care se dezbracă,
porfirul care se descompune,
vestigii peste vestigii de război

Eu întrebare, tu întrebare, nimeni
sub cascada de lacrimi în zori,
nimeni profet al zilei născute,
pictor muribund pe spuma cuvintelor

La picioarele noastre neantul galben
ca un magnet, ca un leu care doarme...

Convorbiri

Cu gura aproape închisă
vorbind cu un ecou amintit
cu demnitatea glasului său –
un organ aproape masculin

Sora mea nenăscută ascultând
foșnetul păsărilor, seamănă
prin grădină cu flori de soare
apoi își cade singură în brațe

Atâta uitare

La trecerea râului se tace mereu,
doar valurile au voie să spună:
am fost aici fără urmă, nenumărați
am început apa aceasta
ne-am umezit doar buzele.

Sâmburi

Mi-am pus șorțul mamei
și am mâncat o rodie

Stăteam la masă
cu mâinile înroșite
și număram sâmburii
de parcă număram
zilele care mi-au mai rămas.